

ضداحتفانهای موضعی بینی

ترجمه: دکتر عباس کبریانی زاده

دستیار گروه فارماکولوژی دانشکده پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

است. آمینهای سمپاتومیمتیک مورد مصرف در فراورده‌های بینی شامل فنیل افیرین، نفازولین، گزیلو متازولین، تترازولین، اوکسی متازولین، افدرین، لوودزوکسی افیرین و پرودپل هگزدرین می‌باشند. این داروها گیرنده آلفا آدرنرژیک عضله صاف عروق را تحریک کرده و موجب انقباض عروق و رفع پرخونی و در نتیجه رفع گرفتگی بینی می‌شوند. ضداحتفانهای موضعی بینی مستقیماً روی مخاط بینی اثر کرده و در درمان احتقان بینی ناشی از آرژیها، سرماخوردگی و سینوزیت مصرف می‌شوند. چون ضداحتفانهای موضعی بینی مستقیماً در سوراخ بینی در حالت احتقان بکار می‌روند اثر تسکینی تقریباً فوری است در حالیکه با ضداحتفانهای خوراکی اثر تسکینی متعاقب

احتقان بینی متعاقب پرخونی عروق بینی حاصل می‌شود. این حالت معمولاً همراه با آرژی‌ها، سرماخوردگی و سینوزیت بوجود می‌آید. برای درمان آن می‌توان از ضداحتفانهای خوراکی و موضعی استفاده کرد. در این مقاله در مورد ضداحتفانهای موضعی که بدون نسخه (OTC) مصرف می‌شوند بحث می‌شود.

اعمال و موارد مصرف ضداحتفانهای موضعی:

ماده مؤثره ضداحتفانهای موضعی در کوران مصرف، یک آمین مقلد سمپاتیک (سمپاتومیمتیک)

فرآورده دارو بصورت قطرات ریز در سطح مخاط بینی پراکنده و اثر درمانی مطلوب را باعث می شود (اسپری ذرات کوچکتر از قطره ایجاد می کند).

قطره (Drops): معمولاً مؤثرترین راه تجویز داروهای ضداحتقان موضعی بینی استفاده از قطره نیست زیرا دارو بخوبی اسپری ها پراکنده نمی شود و همه مخاط بینی توسط دارو ممکن است پوشش داده نشود. اگر قطره بصورت صحیح استفاده نشود می تواند به آسانی وارد حنجره گردد که اگر بلعیده شود ممکن است عوارض سیستمیک ایجاد کند. اما مصرف قطره در اطفال بعلت کوچک بودن سوراخ بینی آنها ترجیح داده می شود.

ژله (Jelly): یک شکل دارویی ژله آبکی از فنیل افرین یا افرینین تهیه شده اما مصرف چندانی ندارند و دیگر در دسترس نمی باشد.

بخار (Inhaler): دزوكسی افرین و پروپیل هگزدرین آمینهای سمپاتومیمتیک فرار هستند لذا بصورت اشکال قابل استنشاق تهیه می شوند. اگر درپوش ظرف اینهالر باز شود فرآورده فقط برای ۲ الی ۳ ماه مؤثر خواهد بود زیرا قدرت دارو کاهش می یابد. در موقع استفاده از اینهالر بهتر است بیمار فقط از راه بینی نفس بکشد تا جریان مناسبی از هوای سبب پخش دارو در سطح مخاط بینی گردد.

مقایسه فرآوردهای موجود
بیش از ۵۰ فرآورده دارویی OTC، حاوی ترکیبات ضداحتقان هستند که به ترتیب زیر می توان آنها را دسته بندی نمود:

محصولات کوتاه اثر: طول اثر این محصولات ۴-۶ ساعت و یا کمتر است. افرین، نفازولین، فنیل افرین، تراهیدرازولین، لوودزوكسی افرین و پروپیل هگزدرین جزء داروهای ضداحتقان

■ برای بیماری که سابقه عود مجدد احتقان دارد، انتخاب فرآورده طویل الاثر باید با احتیاط بسیار صورت گیرد.

جذب سیستمیک حاصل می گردد. مزیت دیگر ضداحتقانهای موضعی بر ضداحتقانهای خوراکی این است که چون ضداحتقانهای موضعی جذب سیستمیک قابل توجهی ندارند (در صورتیکه از آنها بطور صحیح استفاده شود) عوارض ناخواسته جانبه کمتری را نیز باعث می شوند. اما مصرف ضداحتقانهای موضعی بینی ممکن است منجر به عود مجدد احتقان (Congestion rebound) شود که این عارضه با ضداحتقانهای خوراکی دیده نمی شود.

یکی دیگر از فرآوردهای مؤثر در تسکین احتقان بینی محلول سالین (Saline Solution) یا سرم فیزیولوژیک است. این فرآورده باعث مرطوب شدن و رفع خشکی و التهاب غشاء بینی ناشی از سرما، کاهش رطوبت، مصرف زیادی ضداحتقانهای بینی، آلرژیها، خون دماغ و دیگر عوامل محرك می شود.

اشکال دارویی: ضداحتقانهای بینی بصورت اشکال دارویی اسپری، قطره و بخار (Inhaler) وجود دارند که هر کدام از فرمهای دارویی دارای مزایا و معایی می باشد.

اسپری (Spray): مصرف اسپری ها برای نوجوانان و بزرگسالان مطلوبتر است زیرا در این

■ بیماران مبتلا به بیماریهای قلب و عروق باید از آمینهای سمپاتومیمتیک ایمیدازولین مثل اوکسی متازولین و تراهیدروزولین کمتر استفاده کنند.

مفرط را افزایش می‌دهد بنابراین مصرف توان آنتی‌هیستامین و ضداحقان باید توصیه شود.

انتخاب فرآورده:

داروساز باید چند فاکتور را موقع انتخاب یک ضداحقان موضعی بینی برای بیمار در نظر داشته باشد.

۱- داروساز باید پس از پرس‌وجو (جدول -۱)

در صورتیکه بیمار سابقه زیادی فشار خون (هیپرتانسیون) یا دیگر بیماریهای قلب و عروق داشته باشد پس از مشورت با پزشک یک ضداحقان کوتاه اثر انتخاب نماید. هرچند عوارض قلبی پس از مصرف فرآورده‌های موضعی نادر هستند استفاده از داروهای کوتاه اثر باعث خواهد شد هر نوع اثر سوء، سریعتر از داروهای طولانی اثر فروکش کند. برای

کوتاه اثر هستند. مصرف اینها بایستی هر ۶-۳ ساعت تکرار شود.

محصولات متوسط اثر: گزیلومتازولین یک ضداحقان بینی با مدت اثر متوسط می‌باشد. طول اثر این دارو پس از مصرف ۸-۱۰ ساعت است.

محصولات طولانی اثر: ترکیب موضعی طولانی اثر موجود اوکسی‌متازولین است که دوبار در روز مصرف می‌شود.

فرآورده‌های ترکیبی: بعضی از اشکال دارویی حاوی ترکیبی از یک آنتی‌هیستامین موضعی و یک ضداحقان موضعی می‌باشند. وقتی علایم سرماخوردگی درمان می‌شود مصرف توان آنتی‌هیستامین و ضداحقان سودمندی بیشتر از ضداحقان تنها نداشته است. بعلاوه اضافه کردن آنتی‌هیستامین احتمال بروز واکنشهای حساسیت

۱- علامت بیماری شما چیست؟

۲- آیا ترشحات بینی طبیعی است؟ آیا ترشحات رنگی و یا غلیظ هستند؟

۳- از چه زمانی ظاهرات فوق را دارید؟

۴- آیا برای درمان علامت فوق در حال حاضر از دارو استفاده می‌کید؟

۵- آیا داروی دیگری با یا بدون تجویز پزشک مصرف می‌کنید؟ چه مدت است؟

۶- آیا حامله یا در دوران شیر دادن هستید؟

۷- آیا مبتلا به یکی از بیماریهای دیابت، گلوكوما، قلب، فشارخون و تیروئید هستید؟ و آیا برای درمان دارو مصرف می‌کنید؟ چه دارویی؟

۸- آیا ورزش می‌کنید؟

۹- اگر دارو را برای کودک می‌خواهید چند سال دارد؟

۱۰- آیا قبل از قطvre یا اسپری بینی استفاده کرده‌اید؟ چه دارویی؟

۱۱- آیا قبل از متعاقب مصرف ضداحقانهای موضعی بینی دچار عارضه خاصی شده‌اید؟ کدام عارضه؟

۱۲- آیا برای رفع مشکل از تبخيرکننده (Vaporizer) و مرطوب‌کننده (Humidifier) استفاده کرده‌اید؟

جدول (۱)- سؤالاتی که باید از بیمار پرسیده شود. پاسخهای این سؤالات به داروساز در انتخاب دارو و ارائه

توصیه‌های مناسب به بیمار کمک می‌کند.

کنند. همچنین ورزشکارانی که در مسابقات رسمی ورزشی شرکت می‌کنند نباید از این داروها استفاده کنند زیرا مصرف این داروها توسط کمیته المپیک برای ورزشکاران شرکت کننده در مسابقات تحریم گردیده است. بیمارانی که مقادیر زیاد ضداحتقانهای موضعی یعنی استفاده می‌کنند دچار عارضه عود مجدد یارینیت دارویی می‌شوند. معمولاً اگر داروی ضداحتقان (خصوصاً داروهای کوتاه اثر) بیشتر از ۳-۵ روز استفاده شود احتقان مجددً عود خواهد کرد و ممکن است دارو دیگر مؤثر نباشد. در این موقع گاهی بیمار خودسرانه اقدام به افزایش مقدار یا دفعات مصرف دارو می‌نماید که این اقدام احتقان را بدتر می‌کند. داروساز باید خطرات افزایش خودسرانه دوز دارو را به بیمار تذکر دهد. مراحل درمان عود مجدد احتقان در جدول ۲ آمده است.

این ترکیبات موضعی را فقط موقعي می‌توان در دوران حاملگی استفاده کرد که سودمندی مصرف دارو بیشتر از مضرات آن باشد اگرچه هنوز مدرکی وجود ندارد که ضداحتقانهای موضعی به جنین صدمه می‌زنند ولی از آنجاکه حتی مصرف موضعی این داروها همراه با مقداری جذب سیستمیک است بهتر است در دوران حاملگی استفاده نشوند. همچنین بهتر است تجویز این داروها در زنانی که شیر می‌دهند با احتیاط صورت

■ برای بدست آوردن نتیجه درمانی مطلوب از ضداحتقانهای بینی باید روش استفاده صحیح از شکل داروئی به بیمار آموخت داده شود.

بیماری که سابقه عود مجدد احتقان دارد انتخاب فرآورده طولی‌الاثر باید با احتیاط بسیار صورت گیرد. بعضی از بیماران ترجیح می‌دهند از فرآورده‌های آروماتیک متنول دار استفاده کنند. لکن مدارکی که تأیید کننده اثر بیشتر این فرآورده‌ها باشد وجود ندارد.

عوارض جانبی و موارد احتیاط: وقتی ضداحتقانهای موضعی بطور مناسب استفاده شوند ندرتاً عوارض جانبی ناخواسته بروز می‌کند، زیرا مقدار ناچیزی از دارو جذب سیستمیک می‌شود. گاهی ممکن است در بیمار عوارض ناخواسته موضعی مثل سوختگی، سوزش، عطسه و خشکی پس از مصرف موضعی ضداحتقانه ظاهر شود. نفازولین اگر جذب سیستمیک شود ایجاد میدریاز (گشادی مردمک) می‌کند و لذا مصرف آن در بیماران مبتلا به گلوکوم ممنوع است. بعلاوه بیماران مبتلا به بیماریهای قلب و عروق باید از آمنیهای سمتاً‌ومیمیک ایمیدارولینی مثل اوکسی‌متازولین و تتراهیدروزولین کمتر استفاده

- ۱- دارویی که موجب عود مجدد احتقان شده را دیگر در یک سوراخ بینی نریزید.
- ۲- از قظره یا اسپری نرمال سالین یعنوان جانشین استفاده کنید.
- ۳- در طول دورهای که بیمار قظره دارویی ضداحتقان را مصرف نمی‌کند یک ضداحتقان خوراکی مثل پسودوفافدین می‌تواند به تسکین بیماری کمک کند.
- ۴- بعد از ۲-۱ هفتگه که علائم رفع شد می‌توان مصرف دارویی ایجاد کننده احتقان مجدد را از سوراخ دیگر بینی نیز قطع کرد.

جدول (۲)- درمان عود مجدد احتقان

گیرد. بهترین فرآورده برای مصرف در دوران حاملگی و شیر دادن نرمال سالین است.

توصیه به بیمار:

■ برای بدست آوردن نتیجه درمانی مطلوب از ضداحتقانهای بینی باید روش استفاده صحیح از شکل دارویی به بیمار آموزش داده شود. در زیر راهنمایی‌های مربوط به هر شکل دارویی آمده است:

■ برای جلوگیری از عود مجدد احتقان، داروساز باید به بیمار تذکر دهد که دارو را بیش از ۳ الی ۵ روز مصرف نکند. بعلاوه فراورده باید فقط بوسیله یک فرد از افراد خانواده استفاده شود و دیگر افراد خانواده باید از آن فراورده استفاده کنند تا انتقال آلودگی به حداقل برسد.

■ وقتی ضداحتقانهای موضعی بطور مناسب استفاده شوند، ندرتاً عوارض جانبی ناخواسته بروز می‌کنند؛ زیرا مقدار ناچیزی از دارو جذب سیستمیک می‌شود.

■ نوک قطره یا اسپری باید با سوختن بینی تماس پیدا کند و در صورتیکه تماس پیدا کرد با آب گرم شسته شود.

■ اگر فرآورده دارویی تغییر رنگ یا بو داد آن را مصرف نکنید.

■ به تاریخ انقضای مصرف دارو توجه کنید.

ملاحظاتی در مورد کودکان

در مصرف ضداحتقانهای موضعی بینی برای کودک باید احتیاط کرد. مصرف نفازولین و افرین در کودکان زیر ۶ سال بدون تجویز پزشک توصیه

نمی‌شود و در کودکان زیر ۲ سال از هیچ فرآورده ضداحتقان موضعی به جز نرمال سالین بدون تجویز پزشک نباید استفاده کرد و در اطفال زیر ۶ ماه هرگز از ضداحتقانهای موضعی استفاده نشود. از آنجاکه اطفال در این سن (کمتر از ۶ ماه) فقط از راه بینی نفس می‌کشنند اگر احتقان مجددً عود کند می‌تواند منجر به آنچه انسدادی شود.

در صورتیکه مصرف ضداحتقان موضعی ضرورت داشت توصیه می‌شود از نرمال سالین استفاده شود و نباید از آمینهای سمپاتومیمتیک استفاده کرد. فرآورده‌های متول دار را نباید در کودکان زیر ۲ سال استفاده کرد. اسپاسم حنجره و مواجه شدن با کمبود اکسیژن *glutis and asphyxiation* بعد از مصرف فرآورده‌های دارای متول در اطفال گزارش شده است.

ملاحظاتی در مورد فرآورده‌ها:

اگر چه فقط ۸ آمین سمپاتومیمتیک و فرآورده سالین برای استفاده در دستریس هستند، بیشتر از ۵۰ فرآورده ساخته شده‌اند که بدون نسخه مصرف می‌شوند. داروساز باید حداقل با یک فرآورده از هر دسته آشنا باشد.

بعلاوه داروساز باید با انواع اشکال دارویی موجود آشنا باشد و راهنمایی‌های لازم را در مورد هر شکل دارویی به بیمار بنماید. در صورتیکه بیماری از احتقان بینی شکایت داشت داروساز پس از پرسیدن سوالات جدول ۱ و گرفتن پاسخ می‌تواند فرآورده مناسب را انتخاب و پس از دادن توضیحات لازم به بیمار تحویل نماید.

ماخذ:

Engle, J.P; *Topical Nasal Decongestants*; American Pharmacy; 32(5): 33-77, 1992.